

بازار: آراز تبریزی

حرکت و بیداری ملت آذربایجان از قریب به یک قرن پیش تا عصر حاضر مسئله ای نیست که در خارج از مرکز تصمیم گیری و تعیین استراتژی رژیم های مختلف شونیستی حاکم بر ایران باشد و همواره اتخاذ سیاستهای آشکار و پنهان رژیم های فوق را موجب شده است. اما حرکت میلیونی و فراگیر ملت آذربایجان در ماه می که در مرکز دقت تئورسین های منطقه ای و جهانی و گروه های مختلف سیاسی فعال در داخل و خارج ایران و به خصوص در هسته تصمیم گیری رژیم پیامد های آشکار و پنهانی را در کنترل حرکت ملی آذربایجان در دو بعد خارج از مرزهای جغرافیائی و داخل آن خواهد داشت که در ذیل به بررسی اجمالی برخی از چنین سیاستهایی میپردازیم .

1- بعد خارجی (تاثیر حرکت بر کشورهای همسایه)

الف (با توجه به موقعیت جغرافیائی و تاریخی آذربایجان جنوبی که با دو کشور مستقل و ترک جمهوری آذربایجان و ترکیه هم مرز بوده و همواره با نگاه رعب آمیز از طرف رژیم های فاشیستی حاکم بر ایران از مساعدت های حداقل معنوی گروه های ملی گرا و فرهنگ گرا از جانب همسایگان مورد توجه قرار گرفته اینک نیز چنین نگرشی با سیاست مقابله مضاعف تشدید شده است و در این راستا حاکمیت به سیاستهای مختلفی در مهار چنین تحکراتی (هر چند که در عمل حرکت موثری شاهد نبوده ایم و حتی در موادی بایکوت خبری و یا تعاملات سیاسی و غیره را در سیاست خارجی همسایگان شمالی با حکومت مرکزی شاهد بوده ایم) متوسل خواهد شد . که اهم آنها میتواند تلاش در جهت نفوذ بر سیستم حاکم جمهوری آذربایجان و تاثیر بر فرایند تصمیم گیریهای خرد و کلان این کشور با تضعیف سیستم حاکم این کشور خواهد بود که عملاً ترس از چنین فرآیندی بود که قدرت حاکمه جمهوری آذربایجان را به مقابله خشن با راهپیمایان مقابل سفارت ایران وادار نمود غافل از اینکه رژیم شونیستی از حربه تقویت موضع آرامنه نیز میتواند استفاده کند که آغاز چنین حرکتی را در تشدید فعالیت آرامنه افراطی این سوی مرز در تظاهرات 24 آوریل گردهمائی در کلیسای چالدران مسابقات ورزشی آرامنه در ارومیه و دهها مورد دیگر میتواند باشد البته نباید تفکر افراطی تر " ایران شمالی " را که اخیراً با توزیع بروشورها و فعالیت های مشکوک در عرصه اینترنت نمایان شده دست کم گرفت . اما در طرف دیگر قضیه رعب کذائی رژیم از دولت ! ترکیه بوده که در این بین درگیریهای موجود با گروههای مختلف تروریستی کرد از جمله پ ک ک همواره به عنوان اهرم فشار بر علیه این کشور و بخصوص ملی گرایان آن واقع شده است از نمونه های بارز این قضیه آموزش نیروهای پ ک ک در خاک ارمنستان توسط نیروهای نظامی ایران اشاره نمود البته معامله حاکمان ترکیه در بایکوت خبری حرکت ملی آذربایجان و قطع برنامه های تلویزیون گون آذ اشاره نمود و حمله صوری ایران به برخی پایگاه های متروکه پ ک ک جواب دستخوش به سران حاکم بر ترکیه بود که صد البته با لحاظ تاکتیک های انفعالی عکس این را نیز میتوان انتظار داشت .

ب) در بعد فرا منطقه ای همچنان که شاهد هستیم نفوذ لابی قدرت شو نیست ها اعم از حکومت مرکزی و گروه های اپوزسیون (که در چنین شرایطی حتی تا لبه اتحاد با هم نیز پیش میروند) و استفاده از اهرم نفت و نفوذ سیاسی و نظامی در گروه های تروریستی همچون لشکر المهدی در عراق حزب الله در لبنان پ ک ک در ترکیه و همکاریهای آشکار و پنهان با القا عده در سطح جهانی (به طوریکه از زمان پیدایش القا عده همانطور که همگان واقفند هیچگونه حمله تروریستی و یا لفظی بر علیه منافع حاکمان ایران از طرف این تشکیلات اجرا نشده است در صورتیکه این گروه تروریستی در اکثر کشورهای منطقه اعم از مسلمان و غیر مسلمان تحکراتی داشته است البته بحث اختفای

سران این تشکل در ایران خود بحث دیگری است) مانع از صدور قطعنامه های قاطع در محکومیت ظلم آشکار بر سایر ملل ساکن در ایران و یا حتی اتخاذ موضع چشمگیر از طرف دول به اصطلاح حامی حقوق بشر باشیم .

2- بعد داخلی

پیشبرد سیاست حکومت مرکزی در بعد داخلی به مراتب سهل تر از بعد خارجی قضیه خواهد بود دلیل اصلی و آشکار آن آزادی عمل بیشتر در داخل مرزها میباشد که نمونه هائی از آن میتواند به اشکال زیر ظاهر شود:

الف) بر خورد قاطع و خشن با روشنفکران و پیش قراولان حرکت و نیروهای موثر که میتواند به صورت حبس های طولی المدت محرومیت های اجتماعی کنترل های محسوس و نا محسوس با هدف ایجاد رعب و وحشت و وادار نمودن چنین افرادی به ترک کشور .

ب) نفوذ در تشکیلات و مجامع ملی که در این راستا میتواند به دو هدف انحراف حرکت و شناسائی کامل نیروهای ملی و کنترل نائل گردد .

ج) اقدام در دادن بعضی به اصطلاح آزادیهای کم اثر و سوپاپ اطمینان در قالب نشریات محلی مجوز تشکیل برخی کلاسهای زبان کنترل شده و حتی تاسیس تلویزیون های محلی و... که صد البته همه آنها در راستای کنترل حرکت ملی و در جهت ترویج تفکر یک ملت یک پرچم خواهد بود و نویسندگان بر این باور است که اگر چنین تاکتیکی بخواهد به عمل تبدیل گردد مسلما نه از آذربایجان که از سایر ملل کم تاثیر در ایران شروع خواهد شد که در واقع نشان از اقتدار حاکمان باشد و در این امتداد اخبار مربوط به شروع تدریس زبان ترکی ترکمنی در گنبد کاووس میتواند مثالی بر این دلیل باشد .

د) به موارد فوق میتوان چندین مورد ریز و درشت دیگر از قبیل تلاش در جهت تغییر بافت جمعیتی به کارگیری نیروهای خودفروخته در برخی مناسب قدرتی و امثالهم را اشاره نمود .

در خصوص واکنش انفعالی و استراتژی رژیم انتظار میرود که روشنفکران حرکت ملی اقدام به بحث و ارائه نظرات خود در عرصه خبر رسانی به ملت آذربایجان برآیند . موارد فوق شاید سیاستی ملایم در جهت تضعیف کنترل و سرکوب حرکت آذربایجان باشد چرا که در فردای دستیابی به فن آوری بمب اتمی و تحقق ایده امپراطوری پارسی و ژاندارم منطقه و از موضع قدرتی برتر در عرصه جهانی و منطقه ای این سیاست ها به شکل آشکارتری و این بار با شدتی بیشتری نمود پیدا کند. اما آنچه که میتواند به مقابله با چنین سیاست های پیا خیزد عاملی نخواهد بود مگر اتحاد و یک دلی نیروهای ملی در داخل و خارج کشور که با اتحاد خویش به عنوان سیلی عظیم در داخل و با نفوذ در مجامع تصمیم گیری کشورهای ذی نفوذ به جنگ با تفکرات و تاکتیک های شونیستی مطرح گردد .